

Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка" включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Наказ Міністерства освіти і науки України від 29.12.2014 № 1528)

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

№ 1, 2013 [Назад](#) [Гол](#)

УДК 338.45:332.14 (620.9.004.18:043.3)

В. Ю. Худoley,
к. е. н., доц.,

Міжнародний науково-технічний університет

імені академіка Юрія Бугая, м. Київ

А. О. Пінчук,
аспірант,

Чернігівський державний технологічний
університет МОМолодьспорту України, м. Чернігів

ІНКОРПОРАЦІЯ ДЕТЕРМІНАНТ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ДО СТРАТЕГІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Розроблено та обґрунтовано алокаційну концепцію управління забезпеченням енергоефективності функціонування регіона: промислових комплексів держави. За використання її домінант визначено конститутивно-ключові елементи відповідного стратегії в контексті досягнення збалансованості та надійності функціонування реального сектору регіональної еконо. Запропоновано реформування адміністративно-територіального устрою продуктивних сил України за рахунок розбудови де каскадів РПК при їхній інкорпорації до трьох класів кластерних округів.

Разработана и обоснована алокационная концепция управления обеспечением энергетической эффективности функционирования региональных промышленных комплексов государства. За результатами применения ее доминант определены конститутивно-ключевые элементы соответствующего типа стратегии в контексте достижения сбалансированности и надежн функционирования реального сектору региональной экономики. Предложено реформирование административно-территориаль устройства производительных сил Украины за счет формализации из существующих региональных промышленных компл десяти каскадов при дальнейшей их инкорпорации к трем классам кластерных округов.

Developed and grounded original conception of management providing of power efficiency of functioning of regional industrial complex Ukraine. An author idea is identified after natures of the rational distributing are redistributions of strategic potential. As a result of the u its dominants the constitutional-key elements of the proper type of strategy are certain in the context of achievement of balanced and relia of functioning real the sector of regional economy. Reformation of administrative-territorial device of productive forces of Ukraine is of due to forming from existing on this hour to twenty seven regional industrial complexes - ten cascades. Creation of new forms of organizati industrial production in regions - cascades - supposes realization of output positions. At first, their classification after three groups of speci energy- and outwardly - to economic activity: to one directed; to the binary orientation; to the binary orientation; to the invariant orient. Secondly, further incorporation of cascades of regional industrial complexes in three groups of cluster districts with the purpose of forming use for the last of the system of regulators of increase of power efficiency.

Ключові слова. Каскади РПК; кластерні округи; стратегічне управління; забезпечення енергоефективності функціонування РПК

Ключевые слова. Каскады региональных промышленных комплексов; кластерные округа; стратегическое управление; обеспеч энергетической эффективности функционирования региональных промышленных комплексов.

Keywords. Cascades of regional industrial complexes; cluster districts; strategic management; providing of power efficiency of functioni regional industrial complexes.

Актуальність. У сучасних умовах функціонування реального сектору регіональної економіки України перманентне уточнення дефініційного визначення такої як «ефективність» у наукових дослідженнях такої галузі науки як розвиток продуктивних сил і регіональна економіка залишається «вченим» вмонтованим у теоретичні за методологічні положення щодо вирішення соціально-економічних проблем управління забезпеченням високої енергоефективності функціонування будь-яких ос господарювання. Зазначене, можна пояснити, з одного боку, нагромадженням знань і колективного досвіду в системі стратегічного управління економікою та макроекономі регулювання розвитку регіональних промислових комплексів (РПК). А з іншого, - необхідністю використання змісту і сутності цієї категорії на різних рівнях реструктур виробничо-економічних, соціальних чи організаційних систем і в різних специфічних умовах, навіть, і систем одного рівня складності в межах РПК.

Досвід та здобутки дослідників у визначеній науковій проблематиці. Тому, у даній статті, як вважають автори, є необхідність, у першу чергу, розкрити зміст дес «ефективність», проте, стосовно досягнення високої енергоефективності функціонування саме РПК держави. Оскільки, зазначене стає конститутивно-ключовим асп інтенсифікації процесів щодо формування, реформування чи розбудови нової (дієвої) та адекватної реальним виробничо-господарським процесам системи управ забезпеченням енергоефективності функціонування промисловості в регіонах України. Визнаємо, що поняття економічної ефективності та методичні підходи щодо її ідентифі допрацювалися багатьма українськими і зарубіжними вченими-економістами. Зокрема, розробці проблематики, пов'язаної із забезпеченням високої енергоефективності функціонування РПК, а також шілеорієнтованого розвитку стратегічного потенціалу (СП) промисловості, присвячені праці українських вчених: О. Алімова, О. Амоші, В. Б. Данилишина, В. Микитенко, О. Суходолі, І. Чукаєвої та інших фахівців (їхні результати викладено у працях [1 – 5]).

Результати емпіричних досліджень процесу реалізації інноваційно, енергетичної та екологічної політики висвітлювали у своїх роботах В. Галасюк, М. Корещьки Кузьменко, С. Хлобистов та ін. (приведено доробок у роботах [5; 6]) Ці проблеми активно досліджуються в галузевих наукових установах та інститутах НАН України. Прс достатньо опрацьованими залишилися питання щодо визначення параметрів результативності реалізації сучасної технології управління забезпеченням енергоефективності функціонування РПК держави в контексті досягнення високого рівня економічної безпеки останніх.

Мета і завдання статті – є формування методологічних засад вирішення проблем інкорпорації детермінант процесів алокаційного управління забезпе енергоефективності (ЕЕ) функціонування РПК держави до регіональної енергетичної стратегії, а за урахування її принципових регуляторів – до стратегії соціально-економі розвитку кожного регіону України.

Виклад основних результатів дослідження. Врахування змістовного ускладнення дефініційного визначення поняття «ефективності» в якості отриманого «ефек економічної діяльності» дозволяє представити її як результат, наприклад, від використання енергетичних ресурсів. Звідси, співвідношення ефектів економічної діяльнос ідентифікуємо: з одного боку, за рахунок використання різних видів ресурсів/ витрат у їхній роздільності чи сукупності; з іншого, трактувати, що визнають в якості в енергоефективністю [3, с. 25 – 28]. Тому, стосовно виміру результативності управління забезпеченням енергоефективності функціонування РПК, можна констатувати нас обґрунтованими результатами виконання функцій із управління даною сферою діяльності на рівні регіону слід здійснювати за розробленими і обґрунтованими у наукових прац [3] методологічними засадами енергоефективності промислового виробництва, у відповідності з якими показник енергоефективності визначається за результатами віднон обсягу ВВП до витрат ПЕР на його формування, що засвідчує міру зміни валового прибутку від витраченої на його створення одиниці енергетичного ресурсу (на рівні I визначається за кількістю реалізованої промислової продукції в одиниці ПЕР).

Зазначимо, що визнаним є той факт, що для України характерною ознакою є нерівномірність розвитку реального сектору економіки у розрізі специфіч функціонування та соціально-економічного розвитку регіонів. Важливим є признати і той факт, що нерівномірність розвитку притаманна і окремим територіям, як і Причому, територіальні диспропорції у соціально-економічному розвитку регіонів спостерігаються незалежно від їхніх розмірів, наявного масштабу стратегічного потен

здатностей суб'єктів регіонального управління.

З огляду на зазначене, доцільним вбачається здійснення деталізації й удосконалення змісту базових понять теорії розвитку продуктивних сил і регіональної економіки в контексті реалізації положень стратегічного управління енергоекономічної сферою в регіонах. Оскільки, розбіжності у рівнях розвитку окремих РПК і характеру провадження їхніх межових певних видів економічної діяльності суттєво впливають на: загальний рівень ЕЕ національної економіки; екологічний, медико-соціальний і культурний клімат контексті досягнення сталого розвитку держави у цілому. Звідси, нагальним завданням такої галузі науки як розвиток продуктивних сил і регіональна економіка – є розробка обґрунтування методологічних засад формування і використання певної за природою і спрямованості реалізації дії технології стратегічного управління забезпечення функціонування РПК в умовах ресурсних обмежень.

Зауважимо, що на даному етапі розвитку світогосподарської системи – ключовим інструментарієм реалізації економічної стратегії – є запровадження відповідного регіональної промислової політики (яка, що імовірно, може бути реалізованою як в межах стратегії чи певного стратегічного набору), механізм якої передбачає застосування специфічних заходів і важелів впливу суб'єктів регіонального управління щодо забезпечення найбільш сприятливих умов цілеспрямованого промислового зростання окремих регіональних економічних систем (РЕС), враховуючи їхню самобутність і специфічність типу господарювання, наявні та залучені резерви, ресурси і можливості в контексті підвищення рівня енергоефективності функціонування РПК – приведені обґрунтовано, доведено та адаптовано з урахуванням економічної динаміки РПК України за результатами досліджень авторів статті у попередній науковій праці [7]. Тому, в межах даного дослідження буде продовжений багаторівневий синтез базових принципів реалізації регіональної економічної політики задля добору інструментарію генерування високої результативності управління забезпеченням ЕЕ функціонування РПК, одночасно, здійснено ідентифікацію змісту територіальної організації промислового виробництва у взаємозв'язку і у взаємостимулюванні за найбільш пріоритетними об'єктами локалізації зусиль (як в економічній діяльності, що існують в регіонах держави та стратегічними промисловими підприємствами, які функціонують в межах певних РПК, так і напрямки реалізації інноваційно-інвестиційних та зовнішньоекономічних процесів) в системі прискореної регенерації регіональної економіки. Поряд із приведеним вище, для забезпечення достатнього рівня енергоефективності РПК важливим є адаптація зарубіжного досвіду реалізації регіональної політики, запозичення найбільш прийнятних до існуючих в даний час умов для розробки дієвого механізму управління забезпеченням ЕЕ і практичних заходів в межах РПК.

Об'єктивними передумовами опрацювання сутності та змісту управлінської функції щодо забезпечення високого рівня ЕЕ функціонування РПК в контексті удосконалення регіональної енергетичної політики виступають: структурна неоднорідність просторового розвитку територій в природно-географічному, ресурсному, економічному, соціально-екологічному, медико-соціальному і політичному аспектах. Остання, нівелює результативність використання державних механізмів, запровадження заходів стратегічного управління та коригування масштабів докладаючи зусиль із урахуванням економічних інтересів корелянтів регіонального управління і особливостей функціонування реалізації енергоекономічних процесів в їхніх межах (доведено за результатами досліджень Долишнього М. І., що представлено у науковій роботі [8]).

Поряд із цим, дослідниками з питань регіоналістики, територіальної розподілу РПК, як правило, асоціюється з просторовим розміщенням реального сектору економіки який функціонує в межах основних одиниць адміністративно-територіального поділу нашої країни – тобто, в областях, які групують за п'ятьма групами за рівнем соціально-економічного розвитку (деталізовано останнє у наукових працях [9; 10]). А саме:

- 1) високого соціально-економічного рівня розвиненості регіональних економічних систем (РПК Запорізької, Дніпропетровської, Київської обл.);
- 2) вище середнього рівня (РПК Полтавської, Донецької, Харківської, Львівської, Луганської, Черкаської, Миколаївської обл.);
- 3) середнього рівня (РПК Одеської, Сумської, Херсонської, Чернігівської, Кіровоградської обл.);
- 4) нижче середнього рівня (РПК АР Крим, Вінницької, Житомирської, Івано-Франківської, Чернівецької обл.).

І, нарешті, відсталі за приведенною групою є ті регіони, де за вимірами соціально-економічного розвитку (РПК Волинської, Рівненської, Хмельницької, Тернопільської, Закарпатської обл.) відбувається деградація цілей промислового зростання. Що, на думку авторів статті є раціональним, проте, не достатньо об'єктивним із точки зору оцінювання результативності провадження енергоекономічної діяльності в РПК, так і управління забезпеченням ЕЕ функціонування РПК. Тому, приведені кількісно-якісні оцінки які стосуються параметрів енергоекономічної результативності, інноваційної активності та здатності РПК можуть дещо відрізнятись від визначеного у західних розробках реального сектору регіонів України. Зазначене передбачає подальше удосконалення ієрархічності за одночасного використання принципів системного й об'єктивного підходів до розмежування властивостей реального сектору регіональної економіки і його здатностей генерування ознак до: сталого розвитку; радикального поліпшення когнітивно-інформаційних властивостей; високої ЕЕ функціонування як РПК, так і промисловості у цілому.

У відповідності з зазначеним, надалі, статті, пропонує здійснити: 1) пошук оптимального співвідношення поділу/перерозподілу як наявних ресурсів, так і функцій управління між різними рівнями (зазначене обґрунтовано й доведено авторами статті у попередній науковій роботі [11]); 2) добір задля застосування дієвих цільових функцій в контексті забезпечення стійкості та надійності функціонування РПК, а в їхніх межах – і окремих територіальних виробничих комплексів (ТВК) – їх нами розмежовано за здатностями, спрямуванням взаємозв'язків у інвестиційній, інноваційній та зовнішньоекономічній діяльності і наявними масштабами розвиненості СП – деталізовано авторами в попередній праці [7]; 3) формалізацію об'єктивних модельних вирішень задля визначення фазової траєкторії розвитку РПК (а за наслідками розбудови – каскадів РПК) кластерних округів каскадів РПК) у разі підвищення ЕЕ його функціонування в умовах нестабільного економічного середовища (параметри оптимальної моделі визначені в статті у попередній науковій роботі [12]).

Визнаємо таке: Положеннями Закону України «Про стимулювання розвитку регіонів» (їх деталізовано у [13]) було визначено доцільність і вагомість залучення регіональної економічної політики, що розробляється в межах стратегії соціально-економічного розвитку кожного регіону держави, нормативно-правового, організаційно-економічного, фінансового та техніко-технологічного інструментарію цілеспрямованого впливу на ефективність здійснення ЕЕ заходів в межах певного РПК для інтенсифікації процесів із формування, нарощення та раціонального використання СП реального сектору регіонів. Однак, інтенсивність останніх, як відомо, може бути відмінною у різній структурно-динамічними параметрами РПК. Тому, автори статті визнають потребу у ідентифікації характеристик і здатностей певних секторів РЕС, що обумовлено вже існуючою практикою класифікації територій, яка поширена системою NUTS.

Використовувана в країнах ЄС система класифікації РЕС засвідчила об'єктивність і доцільність її застосування, за якими, зазвичай, обґрунтовується пріоритетність фінансового та інноваційного забезпечення функціонування найбільш «проблемних» РПК. До зазначеного вище, слід додати наступне: адаптація до положень регіональної економіки усталених принципів «Класифікації територій і РЕС згідно положень NUTS» убезпечили у даному дослідженні структурно-функціональну основу не лише здійснення порівняльного статистичного аналізу структурно-динамічних характеристик територіальних систем України (розмежованих, у відповідності до NUTS за рівнями), а й обґрунтування трьох нових класів кластерних округів каскадів РПК, що формалізовано при поєднанні потенціалів і когнітивно-інформаційних здатностей в прогресивних, на думку авторів статті, конструкцій РПК, ідентифікованих як каскади: 1) масштабної інваріантної спрямованості каскадів РПК; 2) бінарної спрямованості каскадів РПК; 3) односпрямованого каскаду РПК.

Визначення їхньої структуризації та взаємозалежностей між елементарними РПК (залучених для розбудови певного типу спрямованості реалізації цільових функцій каскаду) у взаємозв'язку п'яти сумісних і взаємопов'язаних із різноспрямованими регіональними процесами характеристик, ідентифікованих за використанням принципів атестаційних основ, наведено авторами статті на рис. 1.

За результатами економіко-статистичного дослідження, здійсненого авторами у попередній науковій праці [7], доведено доцільність формування десяти (10) специфічних каскадів, створених за результатами поєднання декількох РПК у єдину макроструктуру, розмежування яких запропоновано здійснювати з урахуванням сучасних умов ринку економіки та ресурсних обмежень, які існують, наразі, в державі. Звідси, визнаємо таке:

- а) ринкові міжгалузеві та між-суб'єктні відносини самі по собі не забезпечують оптимального розподілу промислового виробництва та раціональне розміщення продуктивних сил за регіонами України;
- б) економічна політика регіонального розвитку (у т. ч., і її стратегічний інструментарій забезпечення ЕЕ функціонування РПК) не може підмінити ключові положення глобальних економічних змін, а також запобігти або компенсувати недоліки й помилки національної структурної промислової політики;
- в) регіональна промислова політика (РПП) є частиною структурної промислової політики та, відповідно, адміністративно-територіальної та соціально-економічної політики України, що й визначає її оптимальні характеристики, а також середньо- і довгостроковий характер.

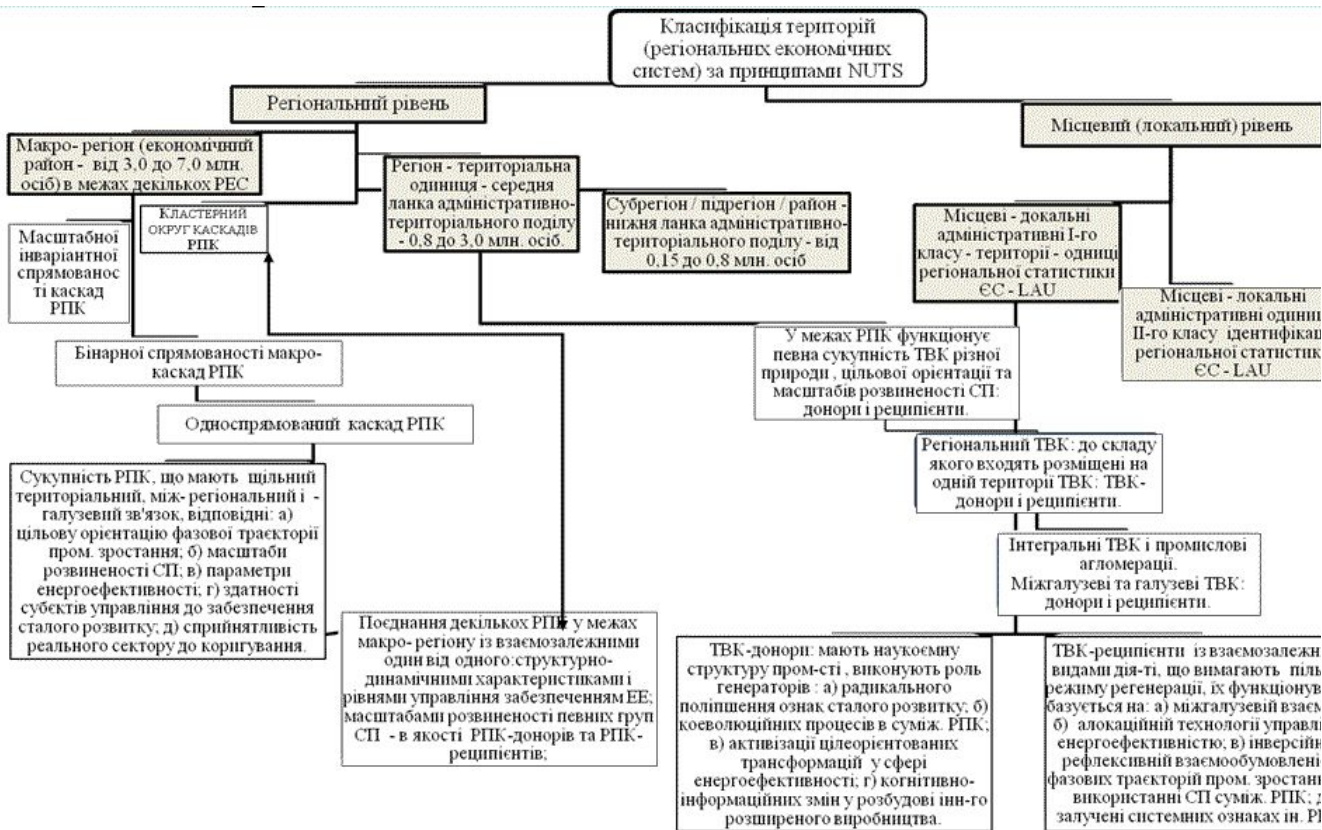

Рис. 1. Удосконалення усталеної системи класифікації територій, що використовується в ЄС за принципами Nomenclature of Territorial Units for Statistical Purposes (авторська розробка, формалізована з урахуванням підтверджень, приведених у науковій роботі [8])

Відтак, зазначене обумовлює потребу у формалізації взаємозв'язків між стратегічним інструментарієм: стратегії ЕЕ функціонування РПК із домінантами енергетичної стратегії регіону; детермінант стратегічного управління енергетичною безпекою з стратегією соціально-економічного розвитку регіону; природи реалізації технології стратегії управління забезпеченням ЕЕ функціонування реального сектору регіональної економіки та цільової орієнтації стратегії сталого розвитку РПК, надалі, сформованих каскадів кластерних округів, промисловості та держави у цілому. До класифікації, приведеної за схемою NUTS – рис. 1, автори додують додаткові класи різноманітних промислових комплексів, розмежованих за: змістом цільової спрямованості; ієрархічними рівнями; видами виробничо-господарської діяльності.

При їхній розбудові, їхнє ушлішене компонування взаємозв'язаними логістичними і комунікаційними зв'язками здійснюється за рахунок активізації когнітивних інформаційних процесів в межах промислових центрів і агломерацій сприятиме ціле орієнтованому реформуванню структурних елементів опорних видів економічної діяльності виробництва міжгалузевого та міжрегіонального значення. Загалом, поширення і трансляція взаємовідносин, залучення до розвитку базових галузей регуляторів забезпе енергоефективності функціонування наукоємних секторів убезпечить раціоналізацію ресурсо- використання, генерування ознак сталого розвитку макро- регіонів, територія одиниць і районів. Приведені на рис. 1 авторами класи і групи індустріальних комплексів в регіонах об'єктивно реконструюватимуть спрямування і коригування існу інституційних, інноваційно-інвестиційних, техніко-технологічних і виробничо-господарських зв'язків сучасної регіональної інфраструктури в контексті результати управління забезпеченням ЕЕ функціонування промисловості в регіонах. При цьому, слід констатувати наступне, що масштабність факторних і системно-універсальних потенціалів, які генерують в межах окремого РПК (каскадів РПК чи кластерних округів РПК) визначає: взаємозалежність та підпорядкованість змісту комплексних прог ЕЕ у відповідності до їхнього рівня та складності реалізації, предмет і об'єкт погодження інтересів суб'єктів управління ТБК різного класу і РПК з потребами корелятив високого ступеню; в) склад процедур щодо формування ключових елементів РПП за певною взаємозалежністю реалізації міжгалузевої взаємодії і цільових функцій стратегічного управління, що сформовано нами для коригування різних за природою енергоекономічних, техніко-технологічних та інноваційно-інвестиційних процесів поєднання сукупних можливостей, резервів і ресурсів РПК в контексті їхньої інкорпорації до певного класу каскадів РПК – їхній склад та групування приведено авторами ст табл. 1.

Таблиця 1. Класифікація каскадів РПК у відповідності до використовуваного у дослідженні обґрунтованого набору стратегій управління соціально-економічним розвитком регіонів України *

Характеристика взаємо- залежностей та зв'язків каскадів РПК при здійсненні виробничо-господарської і зовнішньоекономічної діяльності	Перелік каскадів РПК, що входять до визначеного класу кластерного округу	Специфічність виробничо-економічної діяльності та властивості технології управління забезпеченням ЕЕ функціонування РПК, що обумовлено особливостями взаємозв'язків окремого кластерного округу
односпрямовані каскади (ОСК) РПК	Івано-Франківський, Львівський	алюмінієвої функціональної стратегічного набору (інверсійної природи) за рахунок використання єдиної технології управління забезпеченням ЕЕ функціонування в межах обох каскадів РПК
бінарної спрямованості каскади (БСК) РПК	Донецький; Черкаський; Вінницький; Кримський;	бінарного алокаційного функціонального стратегічного набору за рахунок синхронного використання двох технологій управління забезпеченням ЕЕ функціонування в межах чотирьох каскадів РПК;
масштабної інваріантної спрямованості каскади (МІСК) РПК	Київський; Одеський; Харківський; Дніпропетровський;	інваріантного алокаційного функціонального стратегічного набору за рахунок синхронного використання різних технологій управління забезпеченням ЕЕ функціонування в межах чотирьох каскадів РПК;
Графічні образи ідентифікації параметрів формалізованих кластерних округів каскадів РПК за регіонами держави з деталізацією вимірів за кожним каскадом РПК, що входять до їхнього складу – приведено нижче на рис. 2 – 4.		

Примітка * Визначено, обґрунтовано та згруповано за трьома класами розмежування кластерних округів каскадів РПК авторами статті, що опубліковано у науковій праці [11; 12].

У цій таблиці нами представлено окремі структурно-динамічні характеристики і виміри промислового зростання каскадів (які обумовлюють ідентичність їх стратегічного набору), а останні – поєднано у кластерні округи каскадів РПК. Відмітимо, що таке сполучення зближатиме послідовні/ суміжні стадії переробки, трансформації накопичення СП як окремих РПК, так і кластерних округів каскадів РПК, ідентифікованих авторами дослідження як масштабної інваріантної (рис. 2) / бінарної спрямованості (рис. 3) / односпрямованих промислових каскадів (рис. 4) України.

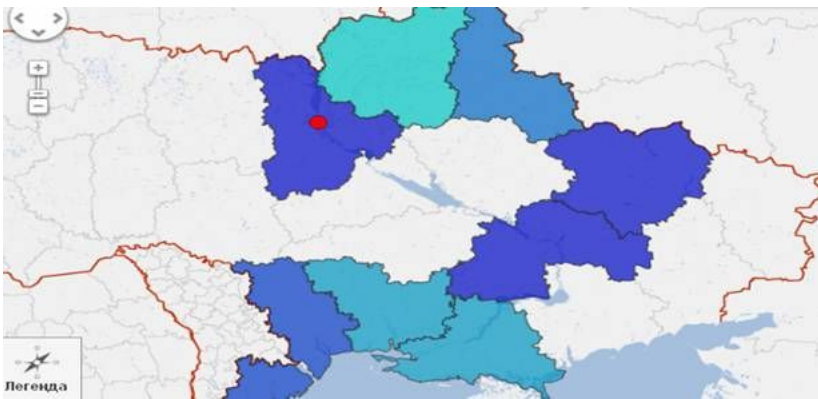

Рис. 2. Візуалізація розміщення масштабної інваріантності кластерного округу каскадів РПК на мапі України (до якого включено Київський, Одеський, Харківський та Дніпропетровський каскади РПК)

Як видно з рисунків та формалізації на мапі класів ідентифікованих каскадів РПК, засоби реалізації їхньої стратегії та об'єкти локалізації зусиль відповідної РПП, зокрема у сфері забезпечення ЕЕ слід визначити диференційовано за наслідками декомпозиції структурно-функціональної спрямованості реального сектору економіки певного регіону держави – тобто, як у регіональному, так і техніко-технологічному, нормативно-правовому і виробничо-економічному аспектах в контексті інтенсифікації радикальних зрушень у виробничо-господарській діяльності РЕС. При цьому, провідним триєдиним принципом, на думку авторів статті, необхідно визнати нагальну перебудову існуючої системи організації управління у регіонах держави і наступне: 1) імовірніше (об'єктивно) поступове зменшення соціально-економічної нерівності розвитку РЕС – як і передбачено положеннями Концепції Державної регіональної політики [13], так і результатами досліджень у сфері управління забезпеченням економічної безпеки (їхні обґрунтування викладено у науковій праці [14]); 2) генерування процесів збалансованого соціально-економічного розвитку України та її регіонів за рахунок підвищення ефективності функціонування промислового комплексу на рівні РЕС (деталізовано у праці [15]) з урахуванням імовірності розбудови нових форм – каскадів РПК або їхніх кластерних форм розмежування функцій щодо досягнення достатнього рівня енергоефективності за кожним суб'єктом управління промисловістю, РПК та в межах специфічних за класифікацією ТВК. Зокрема, у формі, за якою узгоджуватимуться інтереси, потреби і вимоги регіональної політики. Що стосується останньої, то, відповідно, повинен існувати ітеративний контекст реалізації РПП на рівні держави, яка передбачить врахування територіальної специфіки функціонування реального сектору економіки та масштабів розвиненості певного РПК (підтверджено висновками державних доктрин і обґрунтуваннями, приведеніми у науковій роботі [16]).

Рис. 3. Візуалізація розміщення на мапі України кластерного округу, ідентифікованого дисертантом за паритетом бінарної спрямованості каскадів РПК та обсягів його інвестиційного забезпечення процесів модернізації реального сектору регіональної економіки (до якого включено Донецький, Черкаський, Вінницький і Кримський каскади РПК)

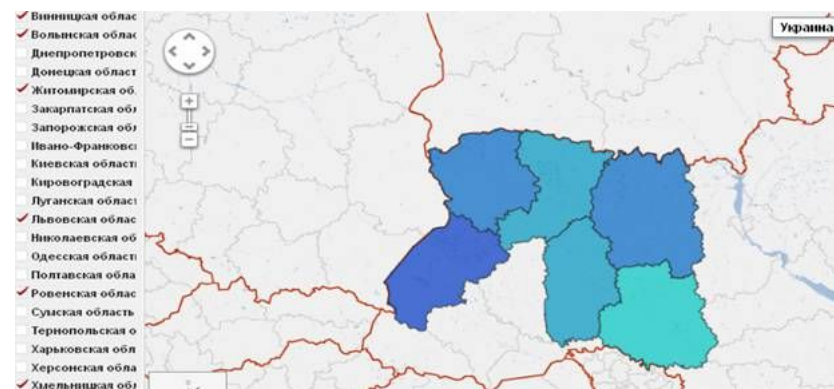

Рис. 4. Візуалізація розміщення на мапі України кластерного округу ідентифікованого за паритетом односторонньої спрямованості каскадів РПК та обсягів його інвестиційного забезпечення процесів модернізації реального сектору регіональної економіки (до якого включено Івано-Франківський і Львівський каскади РПК)

Крім цього, нагальним завданням є практика з: врахування однозначності дефініційного визначення детермінанта сталого розвитку; ґрунтовної деталізації та підпису процедур із цілеорієнтованого управління; ідентифікації розбіжностей між явищами, що генерують підвищення енергоефективності функціонування кожного РПК в Україні. Це дозволить (передбачаємо у відповідності до розробленої нами алокаційної концепції): 1) уточнити сутність і зміст категорій управління забезпеченням енергоефективності функціонування РПК у теорії розвитку продуктивних сил і регіональної економіки з урахуванням положень стратегічного управління; 2) встановити пріоритети управління в контексті досягнення достатніх темпів промислового зростання; 3) спрогнозувати імовірність досягнення якісних ознак енергоекономічної поведінки і специфічних ТВК за урахування стратегічного потенціалу.

Висновки щодо подальшого розвитку та використання наукових розробок у зазначеній сфері досліджень. Приведені авторські трактування дозволяють ідентифікувати визначення сутності та змісту процесів, що описують сам процес «стратегічного управління забезпеченням енергоефективності функціонування РПК відповідності з формалізованими нами каскадами та кластерними округами каскадів РПК»: це системно-універсальна діяльність корелятивна державного і регіонального управління із результативної реалізації, у першу чергу, семи найвагоміших цільових функцій алокаційного стратегічного управління. А саме: планування і прогнозування; контролювання; організування; коригування і регулювання; діагностики і аналізу; структурної оптимізації; ресурсно-функціонального та інформаційно-методичного забезпечення.

Зазначене і спрямоване на наступні пріоритети: 1) досягнення кількісно-якісних змін енергоекономічних показників розвитку промисловості в регіонах, яка розглядається як багатоконпонентна система, гетерархіями якої є відповідної спрямованості виробничо-господарської, комерційної та зовнішньоекономічної діяльності каскади РПК та у відповідності формалізовані кластерні округи; 2) скрісталізацію і залучення найвагоміших чинників підвищення рівня енергоефективності, що обумовлюють проміжне зростання та форсований соціально-економічний розвиток регіонів України; 3) генерування радикальних перетворень в межах кожного РПК у разі інкорпорації концептуальних властивостей до стратегічного потенціалу каскадів і кластерних округів в контексті забезпечення достатнього рівня економічної безпеки та підвищення

життя населення територій України.

Список використаних джерел.

1. Динамизм розвитку производственного потенциала: Монографія [Текст] / Алымов А. Н., Гончарова Н. П., Емченко В. Н., Микитенко В. В. / Під ред. акад. України О. М. Алімова – К.: Ін-т економіки НАН України, 2003. – 203 с.
2. Микитенко В. В. Энергоефективність промислового виробництва: Монографія [Текст] / Микитенко В. В. – К.: Об'єдн. ін-т економіки НАН України, 2004. – 282 с.
3. Микитенко В. В. Формування комплексної системи управління енергоефективністю в галузях промисловості виробництва: Монографія [Текст] / Микитенко В. В. Ін-т економіки НАН України, Вид-во «ЕксОб», 2005. – 336 с.
4. Економічний розвиток України: інституціональне та ресурсне забезпечення: Монографія [Текст] / Алімов О. М., Даниленко А. І., Микитенко В. В., Трегобчук В. ін. / Під ред. акад. НАНУ С. І. Пиріжкова, акад. УААН В. М. Трегобчука – К.: Об'єднаний ін-т ек-ки НАН України, 2005. – 540 с.
5. Інноваційний ресурс господарського розвитку: Монографія [Текст] / Бондарь К. Л., Дерев'янкін Т. І., Мельник В. П., Микитенко В. В. [та ін.] / За ред. В. П. Мель К.: Об'єдн. ін-т ек-ки НАН України, 2005. – 363 с.
6. Экономическая безопасность государства и информационно-технологические аспекты её обеспечения: Монография [Текст] / [Андреев Д. А., Веклич О. А., Мик В. В. [та ін.] / Під заг. ред. Г. К. Вороновського, І. В. Недіна. – К.: Знання України, 2005. – 664 с.
7. Худолей В. Ю. Роль, місце та тенденції розвитку підприємств нафтогазового комплексу в енергозабезпеченні країни [Текст] / Шкарлет С. М., Худолей В. Формування ринкових відносин в Україні: Збірник наукових праць / за наук. ред. І. К. Бондар. – К.: НДІ Економічний інститут Міністерства економіки України, 2008. – № 5 (8 – С. 78-81.
8. Долішній М. І. Регіональна політика України: наукові основи, методи, механізми: Монографія [Текст] / М. І. Долішній. – Львів: 2001. – 342 с.
9. Экономический механизм стратегии развития топливно-энергетического комплекса: Монография [Текст] / [А.И. Амоша, А.И. Кабанов, А.И. Чиликин и ; Донецк: ИЭП НАН Украины, 2002. – 140 с.
10. Микитенко В. В. Формування системи забезпечення енергоефективності на синергетичних підходах [Текст] / Микитенко В. В. // Економічний вісник НТУУ «Київ політехнічний ін-т» МОН України. – К.; 2006. – № 3. – С. 293–300.
11. Худолей В. Ю. Декомпозиція процесів формування системи управління забезпеченням енергоефективності функціонування регіональних промислових комп. держави / Худолей В. Ю. // Ефективна економіка: електронний науковий фаховий економічний журнал, 2012. - № 9: Режим доступу: <http://www.economy.nayka.c/index.php?operation=1&iid=1367>
12. Худолей В. Ю. Методологічні основи реалізації технологій управління забезпеченням енергоефективності функціонування регіональних промислових комп. [Текст] / Худолей В. Ю. // Соціально-економічний розвиток регіонів контексті сучасних процесів міжнародної інтеграції. – Херсон, ХНТУ МОНмолодьспорту України, Вид-в Вишемирський В. С., 2011. – С. 168 – 175.
13. Конкурентоспроможність регіонів України: стан і проблеми [Текст] / Матеріали до круглого столу, м. Київ, 2008. – К.: Вид-во Український Центр економіч. політичних досліджень ім. О. Разумкова та SIDA, 2011. – 62 с.
14. Алімов О. М. Стратегічний потенціал – сукупні можливості національної економіки по досягненню цілей збалансованого розвитку [Текст] / Микитенко В. В., А. О. М. // Продуктивні сили України. науково-теоретичний економічний журнал. К.: – РВПС НАН України, 2006. – № 1. – С. 135–151.
15. Царенко О. В. Конкурентні переваги легкої промисловості регіонів України: методологія формування, теорія та практика: Монографія [Текст] / О. В. Царенко. Донецьк: ТОВ „Юго-Восток, Лтд”, 2009. – 504 с.
16. Феноменологічні альтернативи економічного зростання України: Монографія [Текст] / Данилишин Б. М., Микитенко В. В. – У 2 т. – Т. 1. – К.: РВПС України України, Вид-во ЗАТ «Нічлава», 2008. – 336 с.

Стаття надійшла до редакції 06.01..

ТОВ "ДКС Центр"